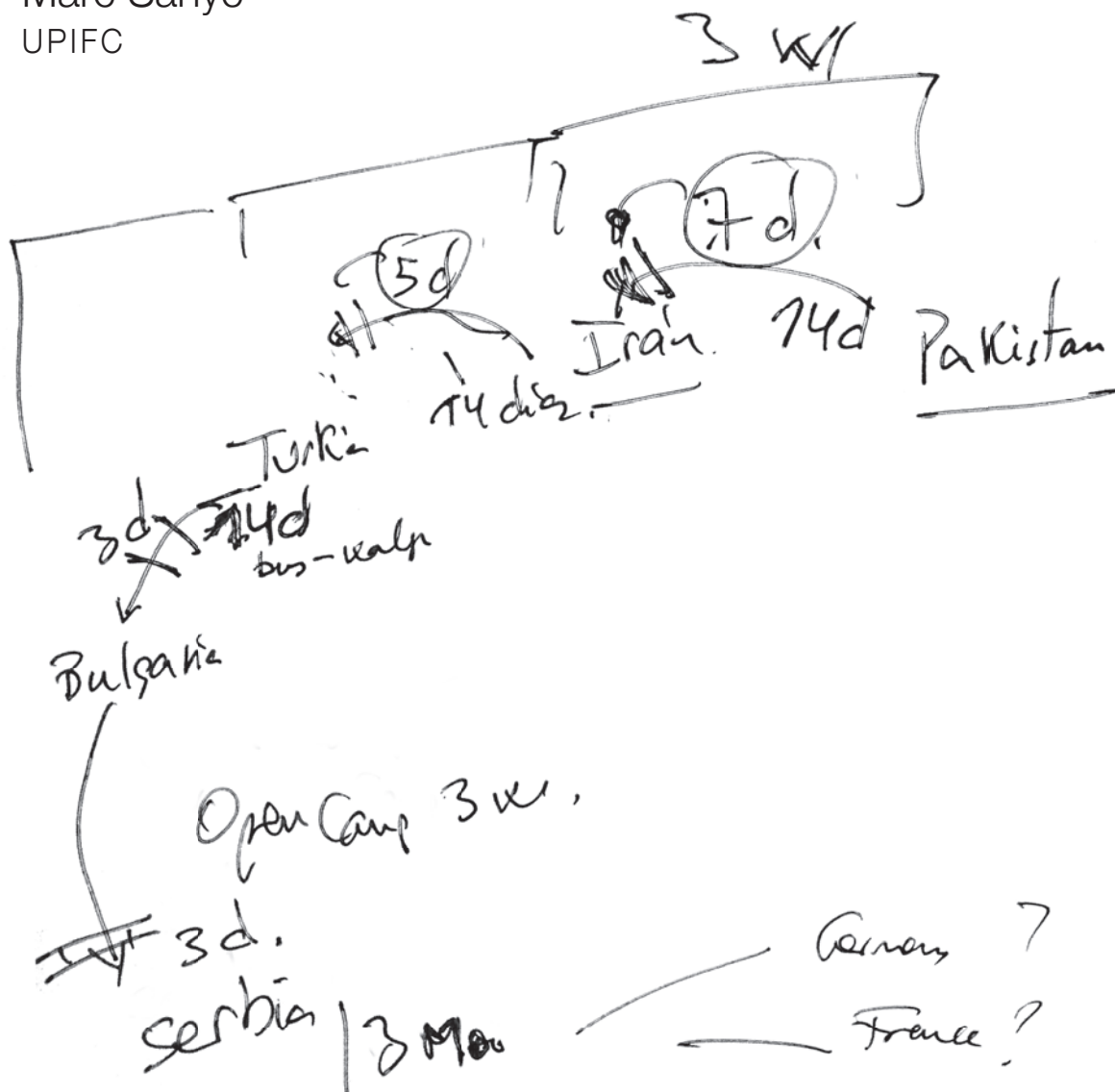

L'Altra frontera

Marc Sanye

UPIFC

L'AGENDA de la IMATGE - ANY XXIV. Etapa II. Núm. 67 (1/2019)
Revista del SINDICAT de la IMATGE UPIFC

Direcció: Paulina Flores
Redacció: Paco Luis del Pino
Fotografies: Marc Sanye

Impressió: Gràfiques Ortells S.L.
Maquetació: Alfredo Carmona

DL: B-26083-95
ISSN: 2013-3200

Administració:

Ronda Universitat nº 7, 5^è 4^a. 08007 Barcelona. Tel 934 120 564
sindicatdelaimatge@gmail.com - www.upisindi.cat

Horari d'oficina:

feiners de 10 a 14 h.

Consell Directiu del SINDICAT de la IMATGE UPIFC:

Pere Monés Mestre (*secretari general / Comissió Executiva*)
Lluís Salom Marcó (*secretari d'organització / CE*)
Paulina Flores Ruiz (*secretaria tècnica / CE*)
Xavier Subias Salvó (*secretari d'actes*)
Stefano Buonamici (*secretari d'acció cultural*)
Manel Sanz Balust (*secretari de finances*)
Pepe Baeza Gallur (*vocal PNF*)
Carles B. Gorbis Ballesteros (*vocal portaveu a les comarques gironines*)

Comissió de Garanties

Paco Luis del Pino Olmedo
Alfons Rodríguez Molina
Daniel Codina Zapater

ISSN 2013-3200

9 772013 320000

L'ALTRA FRONTERA

MARC SANYE

-UPIFC-

Un grup de refugiats de l'Iraq i l'Afganistan desembarquen en una platja al nord de l'illa grega de Lesbos, el Setembre de 2015. L'any 2016, aproximadament 200.000 persones van arribar a les illes gregues.

Quatre joves sirians resen després d'haver aconseguit sortir del seu país, creuar Turquia i arribar a les illes gregues. Els traficants turcs fan pagar aproximadament entre 800 i 1200 euros a cada persona que vol creuar amb barca cap a Grècia.

Voluntaris atenen a una refugiada siriana en estat greu després d'arribar exhausta a Lesbos. De nit la ruta és molt més perillosa pel fred i la manca de visibilitat.

Una mare abraça la seva filla i la seva néta, just després de tocar terra al nord de Lesbos. Les famílies amb menys recursos es veuen obligades a fer el trajecte de nit, ja que els traficants turcs cobren menys diners per l'augment del perill de naufragi.

Un pare amb la seva filla de 4 anys en una platja del nord de Lesbos, el Setembre de 2015.

Un refugià sirian contacta amb la seva família, encara a Turquia, per avisar-la del perill de creuar el Mar Egeu. Les principals amenaces són la precarietat de les barques de plàstic i l'excés de persones que els traficants turcs obliguen a pujar-hi.

Un pare i la seva filla ploren la mort de la mare per causa d'una hipotèrmia greu, en quedar dues hores a la deriva la barca en què creuaven l'Egeu, per manca de benzina. Prop de 800 persones van morir utilitzant aquesta ruta el 2015.

Una muntanya d'armilles salvavides s'amunteguen a les muntanyes prop de la població de Molyvos, al nord de l'illa de Lesbos. Cada armilla és una vida.

El Març de 2016, Macedònia tanca la seva frontera amb Grècia, deixant unes 14.000 persones atrapades a Idomeni. A la fotografia, un pare agafa a coll la seva filla de pocs mesos.

Una família siriana s'escalfa sobre les vies que creuen Grècia direcció a Macedònia, el Març de 2016. Centenars de famílies van malviure en aquestes condicions durant mesos.

Vista del camp improvisat d'Idomeni, entre l'aigua i el fang. Aquesta situació es va allargar durant prop de tres mesos.

Un pare i el seu fill traslladen la seva tenda i les seves pertinences lluny del fang i l'aigua que s'acumula al camp per les fortes pluges del març de 2016.

Centenars de persones refugiades s'amunteguen darrere un camió de voluntaris grecs que reparteixen menjar i aigua al camp d'Idomeni.

Un grup de refugiats carrega els seus telèfons mòbils en un generador al camp d'Idomeni. El telèfon mòbil també serveix com a GPS per seguir el camí cap a Europa.

Cua de persones per aconseguir una ració de menjar. Dues vegades al dia, una gran ONG reparteix menjar als milers de persones atrapades a Idomeni.

Un grup de refugiats camina per la carretera amb les seves pertinences tot arribant a Idomeni. Centenars de persones refugiades arribaren cada dia a la frontera de Macedònia.

Una família veu passar un tren de mercaderies pel costat de la seva tenda al camp d'Idomeni. Les autoritats gregues van començar a desallotjar el camp l'abril de 2016, reallotjant les persones que hi malvivien en centres militars repartits per Grècia.

Un jove refugiad es talla els cabells en una de les moltes barberies improvisades al camp d'Idomeni. Una manera de guanyar diners per sobreviure.

Un grup de migrants afganesos s'escalfen de les baixes temperatures a les barraques de l'estació central de Belgrad. A l'hivern, les temperatures poden arribar als -15 sota zero a Sèrbia.

Un migrant es renta els cabells en una de les barraques de l'estació de Belgrad. Centenars de migrants afganesos, iraquians i bengalís, malviuen en aquesta situació des de fa mesos.

Un migrant afganès, que prova de creuar Sèrbia, parla pel mòbil amb la seva família. Fa dos mesos que malviu en aquestes barraques de Belgrad per causa del tancament de fronteres.

Un grup de migrants afganesos i bengalís s'escalfen de nit a l'estació de Belgrad. Centenars de joves s'han vist atrapats a Sèrbia per causa del tancament de fronteres. Es calcula que en 2018 encara hi malviuen 11.000 persones migrades.

Per causa del reforç policial a la zona de Ventimiglia, els Alps italians són una porta d'entrada a França molt més perillosa pel terreny, la neu i les baixes temperatures.

Un grup de sis migrants subsaharians creuen el pas dels Alps a Claviere. A l'altre costat de la frontera, a Briançon, els esperen voluntaris francesos que els proporcionaran allotjament i permís de circulació per territori de França.

Dos joves migrants de Guinea Conakry veuen com la policia francesa desallotja el camp de Calais "la jungla".

Després de 17 anys, la policia francesa desallotja el camp de Calais “la jungla” l’octubre de 2016. Algunes persones migrants són reallotjades en camps controlats repartits per tot França, altres fugen i s’amaguen en boscos pròxims a Calais per intentar novament creuar a Regne Unit.

Un migrant veu cremar el que havia estat el seu habitatge a Calais durant més de sis mesos.

Polícies francesos busquen migrants que no han volgut marxar de "la jungla", per tal de desallotjar-los i acabar amb aquest camp a Calais.

Un menor siria torna d'un punt d'aigua potable en el camp improvisat d'Ildomeni, el març de 2016.

Marc Sanyé (1977)

L'any 2000 va estudiar fotografia a Vic (Osona), i dos anys després es va traslladar a Barcelona per fer el curs de Fotoperiodisme a l' Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC), on també va seguir el curs d'Assaig fotogràfic en zones de conflicte tot compaginant aquests estudis amb diferents tallers de fotografia digital i de postproducció.

El 2005 va començar a col·laborar amb el diari EL 9 NOU.

Des del 2007 fins al 2009 va aprofundir la seva formació amb diferents tallers, com Albarracín, Periodismo Humano i Photon, entre d'altres.

El 2011 va documentar la feina de les dones portadores a la frontera de Melilla, en el reportatge EL PES DE LA POBRESA.

En 2013 va documentar la comunitat ghanesa de la ciutat de Vic, en el projecte HOLIES.

Des de 2015 fins l'actualitat documenta les migracions a les diferents fronteres d'Europa.

En 2017, el seu reportatge L'ALTRA FRONTERA va guanyar el Premi DATE-CUENTA al Millor Reportatge de Fotoperiodisme del 4t Festival GOLLUT de Cinema Compromès i Fotoperiodisme Social, a Ribes de Freser (Girona).

Actualment treballa d'informador gràfic pel diari EL 9 NOU, i com a fotògraf *freelance* per diferents projectes

- Marc Sanyé és afiliat del Sindicat de la Imatge UPIFC des del 10-12-2015, amb carnet de premsa núm. 1512732

AFILIA'T

INGRÉS: 20 €.

TRIMESTRAL GENERAL: 27 € (0,30 € x dia)

TRIMESTRAL REDUÏDA: 18 € (0,20 € x dia)
aturats / jubilats / primera activitat /
residència fora de Catalunya